

Elżbieta Trojnar*

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Filia w Wodzisławiu Śląskim

e-mail: etrojnar@ahelodz.pl

Danuta Jurczyk**

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi

Norbert Niestolik***

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Filia w Wodzisławiu Śląskim

„Pluralistyczny obraz współczesnej pedagogiki” – doniesienia z międzynarodowej konferencji naukowej w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, Filia Wodzisław Śląski

Zadania uczelni wyższych stypizowane zostały w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. 2021 poz. 478 t.j.). Zgodnie z zapisami zawartymi w tym akcie prawnym podstawowymi zadaniami uczelni są między innymi: prowadzenie kształcenia na studiach różnego rodzaju, prowadzenie działalności naukowej, świadczenie usług badawczych oraz transfer wiedzy i technologii do gospodarki, ale również wychowywanie studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie, tradycję narodową, umacnianie zasad demokracji i poszanowanie praw człowieka oraz działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych.

* Elżbieta Trojnar – dziekan Filii w Wodzisławiu Śląskim Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi.

** Danuta Jurczyk – doktor nauk społecznych, adiunkt Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, kurator specjalista, kierownik Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej w Sądzie Rejonowym w Rybniku.

*** Norbert Niestolik – doktor nauk humanistycznych, nauczyciel, adiunkt Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, dyrektor Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Gaszowicach.

Studia pedagogiczne w swej istocie mają za zadanie przygotować studentów do pełnienia ról edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych prowadzonych względem drugiego człowieka. Bogactwo specjalności pozwala wybrać studentom grupę swych docelowych oddziaływań spośród dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych. Teoretyczny wymiar studiowania wydaje się być niepełnym, a obowiązek odbywania praktyk zawodowych niewystarczającym w procesie edukacyjnym.

Studenci Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi – Filia w Wodzisławiu Śląskim odbywają cały proces kształcenia w oparciu o autorski program metody projektów, który umożliwia im przedłożenie treści teoretycznych na praktyczne rozwiązania. Jednym z takich rozwiązań są chociażby badania naukowe, które stanowią mocną stronę studentów wodzisławskiej filii.

AHE w Łodzi – Filia w Wodzisławiu Śląskim została utworzona decyzją Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 11 października 2004 roku. Powołanie Filii do życia stało się jednym z elementów strategii rozwoju Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi oraz odpowiedzią na niesłabnące w regionie zainteresowanie młodych ludzi zdobywaniem wyższego wykształcenia.

Kierunkiem wiodącym wodzisławskiej placówki jest pedagogika, czyli nauka o wychowaniu. Kierunek ten wymaga dużej otwartości i empatii. Skierowany jest do osób, które lubią pracę z ludźmi i chcą wspierać ich rozwój. Na pedagogice świetnie odnajdują się ludzie, którzy doceniają rolę kształcenia i samorozwoju na każdym etapie życia.

Wychodząc naprzeciw procesowi oddziaływań poprzez szerzenie wiedzy, chęci podzielenia się wynikami badań własnych, zaproszenia do wymiany spostrzeżeń i doświadczeń, powstała inicjatywa zorganizowania konferencji naukowej, podczas której powstałaby przestrzeń do wspólnego dyskursu pedagogicznego. Mając na uwadze aspekt wielokulturowy, zaproszono grupę studentów i dydaktyków z zaprzyjaźnionego Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie. Możliwość przedstawienia prelegentów zarówno z Polski, jak i Czech, wspartych wiedzą i doświadczeniem towarzyszących im dydaktyków nie tylko nadała konferencji charakter międzynarodowy, ale w swej formie i założeniach stanowiła pełne wartości spotkanie. Zaproszeni na konferencję goście swoją obecnością i merytoryczną polemiką dopełnili bogactwa wydarzenia, którego atmosfera wpasowała się w konferencyjny tytuł „Pluralistyczny obraz współczesnej pedagogiki”.

Ważnym aspektem jest fakt, iż obok Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, Filia w Wodzisławiu Śląskim jej współorganizatorem była Ostrawska Uniwersytetu (Pedagogiczna Fakulta), stąd też konferencja miała charakter międzynarodowy. Warto wspomnieć, że gośćmi konferencji oprócz uczelni, których studenci uświetnili wydarzenie swoimi wystąpieniami, zaproszeni byli również pedagodzy z Ukrainy. Wspaniałe międzynarodowe wydarzenie stało się doskonałą okazją do uczczenia obchodów jubileuszowych Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi – Filii w Wodzisławiu Śląskim.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonała Dziekan Filii Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, pani Elżbieta Trojnar. Po niej głos zabrali meryto-

ryczni opiekunowie studenckich kół naukowych: dr Danuta Jurczyk – opiekun koła naukowego „De iure”, dr Norbert Niestolik – opiekun koła naukowego „Genius Loci”.

Doktor Danuta Jurczyk omówiła współczesne koncepcje pedagogiki resocjalizacyjnej, które zmierzają do prowadzenia pracy pedagogicznej i resocjalizacyjnej, głównie w warunkach wolnościowych w środowisku podopiecznego. Opiekun koła „De iure” zwróciła uwagę na nadchodzące zmiany w przepisach prawach w tym zakresie, które w pierwszej kolejności będą dotyczyły nieletnich, gdyż od września 2022 roku wchodzi w życie zmieniona ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. Istotną zmianą są w niej granice wiekowe nieletnich, co będzie wymagało od pedagogów zmian i dostosowania się do nowej regulacji. Prelegentka zaznaczyła istotę tworzenia Ośrodków Kuratorskich powołanych do pracy z nieletnimi, których znaczenie wzrośnie wraz z napływem do nich dzieci w wieku 10 lat. Druga zmiana, która wejdzie w życie w styczniu 2023 roku, to umożliwienie udzielania zgody na wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego przez Komisje Penitencjarne w Zakładach Karnych, co z kolei zwiększy udział skazanych odbywających karę pozbawienia wolności w miejscu swojego zamieszkania, bez konieczności izolacji od rodziny i społeczeństwa. Obie te zmiany – tak bardzo potrzebne społeczeństwu – z jednej strony narzucają nowe trendy i dopasowują się do potrzeb współczesnego świata. To z kolei pozwala na otworzenie się na nowe rozwiązania systemowe, szczególnie w kwestii rozwoju idei sprawiedliwości naprawczej.

Dalszą część konferencji uświetnił dr Norbert Niestolik, opiekun koła „Genius Loci”, który zabrał głos na temat związany z sekwencją „Sapere Aude” („Miej odwagę być mądrym”) przyświecającą AHE i widoczną w jej logo. Jej autorem jest Horacy, właściwie Kwintus Horacjusz Flakkus (65 p.n.e.–8 p.n.e.), poeta rzymski, największy liryk łaciński i mistrz satyry. Propagatorem sentencji był Immanuel Kant (1724–1804), niemiecki filozof epoki oświecenia, profesor logiki i metafizyki rodem z Królewca. Jej pełne brzmienie to: *Dimidium facti, qui bene coepit, habet, sapere aude, incipe* [Połowę pracy ma za sobą, kto dobrze zaczął, miej (więc) odwagę być mądrym]. Horacy zapisał ją w liście do swojego przyjaciela Maximusa Lollius, opierając się na filozofii złotego środka. Zachęca do poświęcenia się nauce i cnocie. Z kolei Kant, w oparciu o myśli Horacego, podał definicję oświecenia: „Oświeceniem nazywamy wyjście człowieka z niedojrzałości, w którą popadł z własnej winy. Niedojrzałość to niezdolność człowieka do posługiwania się swym własnym rozumem, bez obcego kierownictwa. Zawinioną jest ta niedojrzałość wtedy, kiedy przyczyną jej jest nie brak rozumu, lecz decyzji i odwagi posługiwania się nim bez obcego kierownictwa”.

Po wystąpieniach opiekunów merytorycznych konferencji rozpoczęły się poszczególne panele naukowe. W pierwszym panelu naukowym, którego moderatorem była dr Danuta Jurczyk swoje prelekcje przedstawili studenci, którzy przygotowali się do konferencji w ramach prac naukowych koła „De iure”. Prezentacji prelegentów dokonała opiekun koła, która krótko opisała również przygotowanie tej części konferencji. Zaznaczyła, że wszyscy wspaniali prelegenci przeprowadzili efektywną pracę

naukowo-badawczą, którą będą prezentowali. Zaznaczyła, że po etapie wstępnym sześciu prelegentów przygotowywało swoje wystąpienia z ww. dziedzin pedagogicznych, z czego w czasie konferencji zaprezentowały się cztery osoby, przedstawiając następujące tematy:

- Karolina Nessing „Instytucjonalne formy pomocy ofiarom przemocy fizycznej w opinii kuratorów społecznych”;
- Marzena Stopa „Determinanty readaptacji społecznej byłych osadzonych”;
- Emilia Figurska „Emocje nauczycieli podczas przeprowadzania rozmów z rodzicami/opiekunami podopiecznych”;
- Aleksandra Musioł „Metody wychowawcze w pracy z rodzicami dzieci ze spektrum autyzmu i Zespołem Aspergera, oraz dzieci niezdiagnozowanych, w przedszkolu w perspektywie nauczyciela edukacji przedszkolnej”.

Trzy wystąpienia zostały zwieńczone artykułami, zamieszczonymi w niniejszej publikacji.

Zanim dojdzie do ich zapowiedzi, na wstępie zasadnym jest wspomnieć o wystąpieniu jednego z zaproszonych gości niniejszej konferencji, dra Grzegorza Głupczyka – adiunkta Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Pan doktor swoim wystąpieniem nawiązał do części poruszanych przez studentów tematów. Na uwagę zasługuje fakt, iż poruszył problematykę konieczności wprowadzenia zmian w obszarze profilaktyki i resocjalizacji, „zmian opierających się na synergii i systemowych koncepcji resocjalizacji, zmian mających na celu wyeliminowanie problemu komunikacji interpersonalnej międzyinstytucjonalnej”. z wyników badań, które przywołał w swoim wystąpieniu, pierwsze dotyczyło profilaktyki społecznej realizowanej w obszarach defaworyzowanych społecznie, w dzielnicach, które określił jako „getta biedy”, które realizowane było na terenie miast śląskich: Katowic, Rudy Śląskiej i Rybnika. Drugie badanie, niejako uzupełniające, o którym wspominał dr Głupczyk, zostało zrealizowane przez zespół badawczy Federacji Organizacji Streetworkerskich w ramach projektu „SOS – wsparcie organizacji stretworkerskich”.

Oba zaprezentowane badania pozwoliły na dostrzeżenie elementów wspólnie powiązanych z jakością współpracy i współdziałania różnych interesariuszy profilaktyki i resocjalizacji. Z listy wniosków, o których w swoim wystąpieniu wspomniał prelegent, wymienił: niezrozumienie roli partnerstwa, blokujący charakter przepisów prawa, a także niewystarczające lub niewłaściwe finansowanie.

Wystąpienie to było o tyle istotne, że dzięki konferencji naukowej i burzliwej dyskusji tworzącej przestrzeń do rozmowy nad sprawami trudnymi udało się podjąć konkretne działania sprawcze i wyjść naprzeciw omawianym problemom społecznym. Podnoszony przez uczestników konferencji problem komunikacji oraz dobrej współpracy instytucjonalnej znalazł odzwierciedlenie nie tylko w niniejszej publikacji, ale również jako praktyczne działanie, które podkreśliło wagę i walor przeprowadzonej konferencji. Obecnie współpraca kilku instytucji, tj. Sądu Okręgowego w Rybniku,

Urzędu Miasta Rybnika, fundacji „Dobrostka”, spełniają się w projekcie dotyczącym sprawiedliwości naprawczej w tym mieście.

Projekt ten, w zakresie pracy merytorycznej kuratorów, objęty został patronatem pani Prezes Sądu Okręgowego w Rybniku, Agaty Pędrackiej, co dodatkowo ukazuje niezwykle twórcze i modernistyczne podejście do opisywanego tematu uczestników konferencji.

Odnosząc się do wystąpień prelegentów, na wstępie kilka słów o temacie, który w swojej pracy poruszyła pani Karolina Nessing, studentka uzupełniających studiów magisterskich w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, praktyk, kurator społeczny w Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim. Temat pracy badawczej przedstawionej przez nią brzmiał: „Instytucjonalne formy pomocy ofiarom pokrzywdzonym przestępstwem”. Autorka w swojej pracy porusza jakże aktualny problem pomocy ofiarom przestępstw. W przedstawionym artykule pojawia się ciekawa próba przedstawienia skali problemu przez praktyka-społecznika, osobę, która działając jako wolontariusz i kurator społeczny w środowisku lokalnym, po raz kolejny stwierdza, że skala przemocy domowej jest wciąż bardzo duża, a jej ofiara zbyt często pozostaje z problemem przemocy sama, zamknięta w czterech ścianach ze sprawcą przestępstwa. W swoim artykule autorka przybliżyła formy pomocy instytucjonalnej, które znajdują się w środowisku badaczki, próbuje także ocenić jej zakres i skuteczność z perspektywy kuratorów społecznych, którzy co do zasady nie są pracownikami sądów, a z wielkim poświęceniem i zaangażowaniem starają się nieść pomoc osobom pokrzywdzonym przestępstwem.

Ogólnie, temat współpracy kuratorów sądowych z różnymi instytucjami jest o tyle istotny, że nadal wiedza na temat tego, jakiej pomocy udziela kurator sądowy, pracownik socjalny czy funkcjonariusz policji i świadomość tych kwestii jest kluczowa dla efektywnej współpracy pomiędzy tymi instytucjami, co z kolei ma bezpośredni wpływ na efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych¹.

Kolejną prelegentką była pani Marzena Stopa, studentka magisterskich studiów uzupełniających na kierunku pedagogika. Autorka w pracy „Determinanty readaptacji społecznej byłych osadzonych” poruszyła istotne kwestie dotyczące resocjalizacji osób skazanych, które po odbyciu kary, tudzież jej części, opuszczają jednostki penitencjarne i muszą zmierzyć się z opinią otoczenia, do którego wracają. Zwróciła uwagę na problem stygmatyzacji, z którym byli osadzeni muszą się zmierzyć po opuszczeniu zakładu karnego i na rolę instytucji, takich jak pomoc społeczna czy kuratorska służba sądowa, zobligowanych do podjęcia działań pomocowych przewidzianych prawem. Jest to o tyle ważne, że skazany zwalniany po odbyciu części kary pozbawienia wolności często korzysta z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia i na ogół wtedy nie zostaje sam, tylko podlega dozorowi kuratora sądowego, na którego pomoc może

¹ D. Jurczyk, A. Staniucha, *Współpraca kuratorów sądowych z innymi służbami w realizowaniu zadań profilaktyczno-resocjalizacyjnych*, „Resocjalizacja Polska” 2015, nr 10, s. 111–123, 361–372.

liczyć. Inaczej przebiega readaptacja skazanych zwalnianych na koniec kary, kiedy wychodząc za mury zakładu karnego zostają ze swoimi problemami sami, a jedyna instytucja, która jest zobligowana do niesienia pomocy, to ośrodek pomocy społecznej.

Ostatni temat poruszony w panelu naukowym, którego opiekunem była dr Danuta Jurczyk, było wystąpienie pani Emilii Figurskiej, nauczycielki biologii w Liceum Ogólnokształcącym im. Noblistów Polskich w Rydułtowach, oficera Wojska Polskiego w stopniu podporucznik rezerwy, studentki studiów licencjackich na kierunku pedagogika opiekuńczo-wychowawcza. Emilia Figurska poruszyła w swoim wystąpieniu problem uczuć i emocji nauczycieli w kontaktach z rodzicami, problem komunikacji interpersonalnej osób dorosłych wchodzącej w zakres andragogiki. Jak pisał w swojej publikacji B. Suchodolski, „w edukacji dorosłych zawiera się także nasza nadzieja, że mądrość i życzliwość, a nie przemoc i zaślepienie, zadecydują o kierunku, jaki obierze nasza cywilizacja, i o losie mieszkańców tego globu, który, w duchu podobnej nadziei, nazwano Ziemią – planetą ludzi”².

Bardzo odważnie prelegentka opisała problem, z którego bardzo wiele osób nie zdaje sobie sprawy. Społeczeństwo, myśląc o szkole, zwykle myśli o dzieciach i młodzieży, zapominając o osobach dorosłych, które ofiarnie spełniają swoje powołanie.

W kolejnej części wzięli udział goście z Republik Czeskiej, których wystąpienia wiązały się z następującymi tematami:

- bc. Karel Mul „Analiza i usprawnienie oferty kształcenia seniorów w celu zapobiegania przestępczości w regionie morawsko-śląskim”;
- mgr Łukař Fratri „Program edukacyjny w zakresie kształcenia instruktorów policji samochodowej Policji Republiki Czeskiej”;
- mgr Radek Kaděra „Częściowe aspekty kształcenia zawodowego i ich wpływ na praktyki zawodowe”;
- Klara Rahova „Rozwój osobowości z perspektywy andragogiki”.

Po tych wystąpieniach rozpoczął się panel naukowy, którego moderatorem był dr Norbert Niestolik. Opiekun koła „Genius Loci” zwrócił się do swoich studentów z apelem, aby nie poprzestawali na tradycyjnych formach zdobywania wiedzy akademickiej, lecz sięgali wyżej, byli aktywni na różnych polach działalności społecznej i naukowej, aby w swoim studenckim i w przyszłości zawodowym życiu cechowali się kreatywnością. Wiąże się z nią: tworzenie nowych i wartościowych wytworów, szukanie oryginalnych rozwiązań, patrzenie na sprawy i zjawiska z różnych perspektyw, łączenie w ciekawy sposób rzeczy i idei, wychodzenie poza stare schematy myślenia, a także: robienie czegoś w inny sposób, nietuzinkowość pomysłów, wypowiedzi, rozwiązań, zdolność wyznaczania niestandardowych dróg działania, niezależność, nieschematyczność, odwaga patrzenia na rzeczy na nowo – odwracanie świata do góry nogami. Lepiej być naiwnym i produktywnym niż doświadczonego i jałowego. Należy wierzyć, że wszystko jest możliwe, nie obawiać się porażek. Do kreatywności nie

² B. Suchodolski, *Edukacja permanentna, rozdroża i nadzieje*, Warszawa 2003, s. 183.

dorastamy, lecz z niej wyrastamy. Kreatywność to cud połączenia dziecięcej, niczym nieograniczonej energii z czymś przeciwnym i wrogim – poczuciem porządku wynikającym ze zdyscyplinowanej inteligencji dorosłego człowieka. Dorośli potrzebują pomocy, by być kreatywnymi. Dlatego uczelnia powinna wspomagać studentów w ich innowacyjnym myśleniu i działaniu.

Kreatywna edukacja studentów wpisana jest w program uczelni i realizowana szczególnie dobitnie na przedmiocie „Kreatywny rozwój podmiotu”. Jego treści programowe obejmują takie zagadnienia, jak: metody twórczego rozwiązywania problemów, przegląd własnych zasobów twórczych, określenie kierunku własnego rozwoju, świadome kreowanie sytuacji twórczych prowadzących do rozwoju podmiotu, budowanie własnej tożsamości i procesu zmian, motywacja wewnętrzna i zewnętrzna oraz ewaluacja procesu zmiany. Odbiciem działań uczelni w tym zakresie było przekonanie studentów do pracy naukowej wykraczającej poza ramy programu nauczania i związanej z ich wystąpieniami na wspomnianej konferencji. Wyzwanie takie podjęło pięciu członków koła „Genius Loci”.

– Mateusz Suchan „Teatroterapia w profilaktyce antydepresyjnej”

Autor przedstawił pojęcie teatroterapii w jej historycznym rozwoju. Wystąpienie było próbą zobrazowania wpływu pracy scenicznej i warsztatowej na higienę psychiczną osób w wieku dojrzałym. Wykazano zależności pomiędzy działaniami prowadzonymi przez teatroterapeutki i teatroterapeutów a zdrowiem psychicznym uczestników zajęć teatralnych, zwłaszcza w kontekście depresji. Autor przedstawił przykładowe zadania aktorskie z pogranicza teatru i terapii, wraz z obserwacjami i konkluzjami osób wykonujących ćwiczenia. Wystąpienie powstało w oparciu o badania jakościowe – wywiad z 25 osobami w wieku od 15 do 25 lat, a także w oparciu o literaturę przedmiotu i praktykę zawodową. Dodatkowo zaprezentowano wypowiedzi ekspertów arteterapii i psychologii. Autor od kilku lat prowadzi zajęcia teatralne z młodzieżą.

– Ilona Szega „Wielopokoleniowe modele zdrowia. Czy zdrowe stało się niezdrowe?”

Celem wystąpienia było omówienie problematyki związanej z kształtowaniem się wielopokoleniowych modeli zdrowia. W szczególności analizie poddane zostały stosowane w czterech pokoleniach ludzi modele zdrowia i ukształtowane dzięki nim zachowania prozdrowotne. Podstawowy problem, jaki pragnęła rozwiązać prelegentka, odnosił się do międzypokoleniowych różnic w pojmowaniu zdrowia, form ich przekazu opartego na racjonalnej argumentacji i wiedzy lub raczej tradycji i przekazie. W badaniach oparto się na analizie grup badawczych czterech pokoleń z różnych środowisk, zwłaszcza ich doświadczeń z dzieciństwa.

– Justyna Ster „Dziecko niepełnosprawne w rodzinie”

Autorka poruszyła temat opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny i jej wpływu na rodzinę i jej funkcjonowanie. Oparła się na badaniach przeprowadzanych

na potrzeby swojej pracy licencjackiej. Zwróciła uwagę na najczęstsze problemy opiekunów i ich relacje małżeńskie. Wskazała na liczne obawy rodziców i opiekunów osób z niepełnosprawnością oraz na formy wsparcia, z których korzystają. Zarysowała ważny temat zadbania o samopoczucie opiekunów osób z niepełnosprawnością. Autorka zwróciła uwagę na fakt, że realia codziennego życia zmuszają opiekunów do ustawicznej walki o lepsze jutro dla ich dzieci.

- Katarzyna Piekorz „Komunikacja na drodze rodzic–dziecko, jako jedno z pierwszych i najważniejszych narzędzi pedagogicznych”

Swoje wystąpienie autorka oparła na następujących problemach: komunikacji na drodze rodzic–dziecko, jako jednym z pierwszych i najważniejszych narzędzi pedagogicznych. Rodzajach komunikacji, unikania tak zwanych szumów w komunikacji, mówieniu i słuchaniu w celu dobrego wychowania i wysłania w świat mądrego i elokwentnego dziecka. Przywołała słowa Janusza Korczaka: „Mówiłem nie do dzieci, a z dziećmi, mówiłem nie o tym, czym chcę, aby były, ale czym one chcą i mogą być”. W swoim wywodzie skupiła się na komunikacji z małym dzieckiem i nastolatkiem, cechach komunikacji otwartej i dwustronnej, wychowaniu jako procesie dwustronnym, szumach i barierach w komunikacji jako powodach konfliktów, odpowiednim czasie na rozmowę, trudach i konfliktach w okresie dojrzewania, komunikacji pośredniej oraz poprawności językowej w komunikacji z dzieckiem.

- Justyna Niemczyńska „Biblioteka – centrum kulturalne XXI wieku. Miejsce opieki i wychowania”

Autorka określiła następujące cele swojej pracy: uświadomienie zmian występujących we współczesnej bibliotece, określenie sylwetki współczesnego bibliotekarza oraz dróg jego rozwoju, zwrócenie uwagi na potrzebę kreatywności bibliotekarza w pracy z czytelnikami oraz ze społecznością lokalną, określenie funkcji biblioteki jako ośrodka opieki, wychowania oraz rozwoju, zarówno podmiotu, jak i pracowników. W wystąpieniu podano: techniki i metody stosowane w pracy bibliotekarzy, na przykład: lekcje biblioteczne, projekty, spotkania, opieka i wychowanie dzieci. Ukazano zmiany i osiągnięcia w pracy bibliotek usytuowanych w gminie Gaszowice. We wnioskach końcowych skoncentrowała się na bibliotece, jako centrum kultury, opieki i wychowania oraz na postępującym rozwoju osobowości pracowników bibliotek. Praca bibliotekarza powinna być podparta wiedzą pedagogiczną, aby przynosiła pożądane efekty.

Po zakończeniu konferencji Pani Dziekan podziękowała wszystkim uczestnikom, gościom zarówno z Polski, jak i z zagranicy. W szczególności zaś sposób wyróżniła studentki, które zaangażowały się w przygotowanie konferencji, panie Karolinę Nessing i Marzenę Stopę.